

RAGADOZÓMADÁR- VÉDELEM

A Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület (MME) és a magyar nemzeti park igazgatóságok már évtizedek óta küzdenek a ragadozómadarak védelméért. A veszélyeztetett fészkek őrzésének, a kihelyezett műfészkeknek és a sok egyéb védelmi intézkedésnek több száz fióka köszönheti az életét, így a magyar ragadozómadár-védelem jelentősen hozzájárult világhírű sas-, sólyom- és vércse-állományunk fennmaradásához. A védelmi munkák mellett az állományok pontos felméréseivel, a fiókák gyűrzésével vagy akár a közelmúltban európai uniós projektek keretében megkezdett műholdas nyomkövetésekkel a magyar szakemberek sok adattal járulnak hozzá a ragadozómadarak tudományos szempontú megismeréséhez is.

MADÁRGYILKOS ELEKTROMOS OSZLOPOK, MÉREGKEVERŐ EMBEREK

A sok természetvédelmi munka ellenére még mindig nagy számban pusztulnak féltett ragadozómadaraink. Az egyik legfontosabb probléma az elektromos oszlopokon elszennvedett áramütés, amely az MME által szervezett országos felmérések eredményei szerint évente több tízezer védett ragadozó halálát okozza. A közelmúltban sajnálatos módon az illegális mérgezések okozta kár is sokszorosára nőtt: a sok száz védett madár között több, mint 100 sas is áldozatul esett az értelmetlen pusztításnak!

LEGYEN ÖN IS MADÁRMEGFIGYELŐ!

Keresse honlapunkon a Monitoring Központ oldalait, és csatlakozzon valamelyik madármegfigyelő, természetvédelmi adatgyűjtő programunkhoz!

Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület

1121 Budapest, Költő u. 21.
e-mail: mme@mme.hu
telefon: 06 1 275 6247
www.mme.hu

Hazánk madárvédelmét támogathatja adományával és adójának 1%-ával!
Bankszámlaszámunk: 11712004-20011215
Adószámunk: 19001243-2-43

RAGADOZÓMADARAK MAGYARORSZÁGON

Az MME

„A madárbarát Magyarorszáért!”

Csatlakozzon hozzánk!

MAGYAR MADÁRTANI
ÉS TERMÉSZETVÉDELMI EGYESÜLET

www.mme.hu

Egerészölyv

SASOK, SÓLYMOK ÉS A TÖBBIEK

Hazánkban 35 ragadozómadár-faj fordul elő, amelyből 19 faj rendszeresen fészkel is nálunk. A városokból kimozdulva gyakrabban egerészölyvekkel, barna rétihéjakkal vagy vörös vércsékkel találkozhatunk, de kis szerencsével és gyakorlattal akár ritkább fajokat, sasokat és sólymokat is megfigyelhetünk. Legfeltettebb ragadozó madaraink a keleti sztyeppék jellemző fajai, amelyek tőlünk nyugatra már nem is nagyon fordulnak elő, így európai uniós állományaik megőrzése elsősorban magyar feladat.

Parlagi sas

Vörös vércse

PARLAGI SAS, A PUSZTÁK CSÚCSRAGADOZÓJA

Kétféletes szárnyfesztségével az egyik legnagyobb termetű sasfajunk, amelyből mindössze 140-150 pár költ hazánkban. Korábban csak a hegységek eldugott erdeiben fészkeltek, azonban az elmúlt évtizedekben a lassan növekvő állomány a nyílt mezőgazdasági területekre költözött. Ebben az új, zavartabb környezetben sok költés meghiúsul és siker esetén is általában mindössze egy-két fiókát repítenek a párok. A fiatal parlagi sasok az ivarérettség eléréséig, több évig kóborolnak, csak ezt követően alapítanak maguk is családot, és akár 30 évig is élhetnek.

KERECSENSÓLYOM - A TURULMADÁR

Az ősi magyar hitvilág totem madarának állománya világszerte csökken, kivéve a Kárpát-medencét, ahol a védelem hatására lassú növekedés figyelhető meg. A nálunk költő mintegy 200 páros állomány jelentős része már a madarászok által kihelyezett mesterséges fészkekben költ. Ez az alkalmazkodóképesség azért különösen fontos, mert a sólyomfélék nem építenek fészket, hanem más fajok, elsősorban sasok, ölyvek és varjúfélék fészkeit foglalják el. Sok területen azonban annyira kevés az ilyen természetes fészkelőhely, hogy az a kerecsen esetében a legfontosabb hátráltatója volt az állomány visszaerősödésének.

Kerecsensólyom fiókák

Kék vércse

KÉK VÉRCSE, A VARJAK TÁRSBÉRLŐJE

A kék vércse, egyik legkisebb és legszínesebb ragadozómadarunk, a nyílt füves puszták lakója. A vetési varjak fészektelepein érzi legjobban magát, ahol a varjak elhagyott fészkeiben költ. A varjak, és ezzel párhuzamosan a kék vércsék állománya azonban drasztikusan csökkent az elmúlt évtizedekben. A nemrég még kétezer párra becsült magyar kékvércse-költőállomány mára alig 800 párra zsugorodott, így a három kiemelt ritka ragadozómadarunk közül talán a kék vércse van a legaggasztóbb helyzetben. A védelmi intézkedéseket az is nehezíti, hogy a nagyrészt rovarokat fogyasztó madarak a telet Afrikában töltik, és a hosszú vonulás közben sok veszély leselkedik rájuk.

Pusztai ölyv

